

[Marie Hjælmer.]

muligt, og derfor vil jeg baade beklage denne Mangel paa Besvarelse fra Lægernes Side og beklage, at Forældrene i de to Tilfælde med dødelig Udgang, der er omtalt, ikke har tilladt Obduktion; det er jo aldeles ikke udelukket, at en Undersøgelse vilde have bragt for Dagen, at Dødsarsagen slet ikke direkte var den indpodede Vaccine, for, som Ministeren ogsaa var inde paa i sin Tale, Børnene maa behandles med særlig Forsigtighed i den nærmeste Tid efter Indpodningen, saa at de ikke udsættes for at faa tilført sygdomsvækkende Mikrober.

Med Hensyn til Bestemmelserne om Fritagelse for Vaccination er jeg tilfreds med, at Afgørelsen ikke overlades de enkelte Læger rundt omkring, men at der skal ske en personlig Henvendelse til en Embedslæge, saa at de Mennesker, der har Skrupler, kan komme under en alvorlig Paavirkning fra Embedslægernes Side, og at det i sidste Instans bliver Sundhedsstyrelsen, der skal tage Standpunkt. Jeg kan ikke undlade at udtale det Haab, at det kun vil være faa, der benytter sig af denne Tilladelse, for Erfaringerne fra England og fra andre Lande viser, at man maa være i høj Grad forsigtig og være ængstelig for, at Faren for Kopper skal vokse.

I § 1, sidste Stykke, i Lovforslaget bestemmes det, at ingen kan ansættes i det offentlige Tjeneste eller beskæftige sig med Børneopdragelse eller Pleje af syge uden at være vaccineret. Jeg vil give den ærede sidste Taler Ret i, at der kunde medtages mange andre Tilfælde — som det maaske vil være nyttigt at notere —, hvor Vaccination vil være nødvendig. Jeg kan i Forbigaaende nævne, at jeg maa anse det for en Selvfølge, at ogsaa Jordemødre skal være vaccinerede, og at de maa henregnes til den Kategori af Personer, der erhvervsmæssigt er beskæftigede med syges Kur og Pleje, skønt man ikke plejer at regne en Fødsel for at være en Sygdom.

Endelig vil jeg gerne spørge, om der aldrig er kommet Uvillie frem mod Vaccinationen paa Færerne, siden Loven ikke skal omfatte disse Øer.

I sin Forelæggelsestale omtalte den højtærede Minister den Adresse om Vaccinationstvangens Ophævelse, der er indsendt til Myndighederne, og den højtærede Minister nævnte et Tal, der laa over 6 000. Jeg vil tro, at det kun er ved en meget ivrig Agitation, man er naaet op til et saa stort Antal af Modstandere. Denne Antagelse virker beroligende paa mig.

Ligeledes mener jeg ogsaa at kunne lade mig berolige ved, at Sundhedsstyrelsen ikke har taget Afstand fra de Bestemmelser, der foreslaas her, men har givet dem sin principielle Tilslutning. Ved personlig Samtale med f. Eks. en af vore kendte Børnelæger har jeg ogsaa faaet hans Udtalelse for, at han finder Lovforslaget forsvarligt og anbefalelsesværdigt.

Af disse forskellige Grunde har jeg kunnet dysse mine Betænkeligheder til Ro i det Haab, at netop Adgangen til Fritagelse maa kunne standse den voldsomme Agitation, vi har set udfoldet mod Vaccinationen, en Agitation, som jeg er overbevist om virker paa en hel Del Mennesker og svækker Tilliden til Vaccinationen som det stærke Værn, Lægevidenskaben kalder den det eneste Værn, vi kender, overfor den uhyggelige og farlige Sygdom Kopper.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Det siger sig selv, at jeg har været ganske klar over, at det, som dette Lovforslag drejer sig om, var et meget vanskeligt Problem at tage op. Derfor har det ærede Medlem ogsaa Ret, som udtalte, at hun havde det Indtryk, at jeg nøje havde raadført mig med min Samvittighed om, hvad jeg mente var forsvarligt at foreslaa, og jeg kan sige, at dette Forslag er ikke fremsat for min egen Fornøjelses Skyld, men det er fremsat, fordi jeg tror, det er det rette Tidspunkt til at gøre det. Dette skal jeg om lidt begrunde.

Mellem de ærede Ordførere og mig er der, som det fremgaar af min Forelæggelsestale, ikke nogen Uenighed om selve det principale: at den almindelige Vaccination ikke tør opgives endnu. Derimod forekommer det mig, at der af det ærede 7de tingvalgte Medlem (Rytter) blev fremsat nogle Synspunkter om den Fare, der knytter sig til det enkelte uvaccinerede Samfundsmedlem, som jeg ikke kan godkende. Det var, som om det ærede Medlem gik ud fra, at der i sig selv laa en stor Fare for Samfundet i, at der gik enkelte af dets Medlemmer rundt, som ikke var vaccineret. Denne Opfattelse tror jeg ikke tiltrædes af dem indenfor Lægevidenskaben, som har særlige Forudsætninger for at bedømme Spørgsmaalet, og som i øvrigt er absolutte Tilhængere af Tvangsvaccinationen. Jeg kan i saa Henseende f. Eks. henvise til en Bog, der er udgivet af Professor Oluf Thomsen om Koppevaccination. Det er kendt, at Professor Oluf Thomsen paa det stærkeste er gaaet ind for Bibeholdelsen af den almindelige Vaccination, men her siger Pro-